Воїни, непереможного в битві Геракла нащадки!
Мужніми будьте: ще Зевс не одвернувся від вас.
Юрб не лякайтесь ворожих і страху ніколи не знайте,
Щит свій у перших рядах кожен міцніше тримай.
Будем життя зневажати: хай смерті провісниці чорні,
Кери, жадані для вас будуть, мов промінь ясний.
Вам многослізний Арей і страхітні діла його знані,
Добре відома також всім вам і лють бойова,
Вас, юнаки, не здивують видовища втечі й погоні —
Ними давно вже свої очі наситили ви.
Тих, що, один коло одного ставши, тримаються міцно,
Тих, що, рвучись уперед, бій почипають страшний,-
їх небагато загине, вони навіть задніх рятують,
Тільки самих втікачів мужність ураз покида.
Навіть ніхто розповісти не може всіх мук незліченних,
Сорому всього того, що боягуз дістає:
Адже ганебно для кожного воїна вдарити ззаду
В спину того вояка, що з поля бою втіка;
Сором лише викликає й забитий, якого у спину,
Списом проткнувши важким, вмить позбавляють життя,
Отже, готуючись, кожен хай широко ступить і стане,
В землю упершись міцніш, стиснувши міцно уста.
Стегна, і ноги свої, і груди, й рамена прикривши
Круглим широким щитом, кожен у правій руці
Списа свого величезного страшно нехай розгойдає,
Над головою нехай китицю грізно трясе.
Подвиги мужні й великі хай вас воювати навчають,
Хай же від стріл оддалік в битві ніхто не стає.
Кожен туди поспішай, де жорстока борня закипає,
Ратищем довгим, мечем гострим вражай ворогів!
Щит до щита, до китиці китицю, щільно зімкнувшись,
Станьте плече до плеча, ногу щільніш до ноги
Ставте, шолом до шолома і ворога бийте нещадно
Кожен, тримаючи меч, стиснувши списа держак!
Ви ж, о гімнети*, то там, то тут, під щитами укрившись,

Кидайте на ворогів градом каміння важке,
Чи без утоми дрітками влучайте, тримаючись самі
Ближче до воїнів тих, що в повній зброї стоять.

* Гімнет — легкоозброєний воїн.